Nadal - Segon diumenge

Per AgustiG el dl., 28/12/2020 - 00:00

Sir 24,1-2.8-12
Ef 1,3-6.15-18
Jn 1,1-18

Les paraules humanes són importants, ens permeten comunicar-nos i créixer com a éssers intel·ligents i amb sentiments que ens motiven.

Malauradament, les paraules o les paraules humanes s'han desvaloritzat de tant d'usar-les. S'utilitza en els mitjans de comunicació amb una lleugeresa i una facilitat per enganyar, per mostrar els nostres sentiments negatius cap als que no pensen com nosaltres, amb menyspreu i amb maledicència.

Per això, com en el començament de l'evangeli de Joan es parla de Déu, com a la "Paraula" caldria entendre-la i valoritzar-la en el seu original sentit, com a expressió i manifestació d'una realitat.

En definitiva, la Paraula dels començaments de l'Evangeli de Sant Joan és la manifestació d'un Déu, que no ha guardat la distància infinita que el separa dels humans, sinó que ha volgut fer-se present entre nosaltres en un moment precís de la història. Això va esdevenir farà uns vint segles, a l'època en la que els Romans que havien conquerit i organitzat un imperi.

És això el que celebrem cada any en els dies de Nadal. No vam celebrar una festa amb alegria i regals "perquè sí", per costum social, sinó perquè la Novetat absoluta que va conèixer la nostra terra humana, quan una jove de la Palestina va posar en aquest món el seu fill, el primogènit, que, amb el temps, milions de persones han reconegut en Ell l'Enviat de Déu, la Paraula de Déu amb nosaltres.

I Sant Joan ens aclareix això: que l'aparició en una petita cabana d'aquest nen-nadó israelita ha estat com una llum extraordinària, que encara no s'ha apagat. Encara que moltes persones no han acceptat la Llum d'aquesta Paraula, d'un Déu fet home, i han preferit la foscor de la vida humana vulgar.

Si sortim aquests dies al carrer per passejar, en aquests dies nadalencs, quedarem una mica desconcertats de tantes llums d'anuncis als carrers, a les botigues, llums d'anuncis per convidar a comprar, a gastar. Tanta gent movent-se d'una banda a d'altra, a on van? Són com papallones que es passegen d'una llum a una altra que atrau, alguns per preparar la festa familiar, el que és molt correcte. D'altres, per gastar, i mostrar el que és pura aparença i vanitat.

Que les llums més discretes de les capelles, dels pessebres, siguin signe que per a nosaltres Jesús és la Llum veritable que ha vingut a alegrar-nos amb la Bondat de Déu, amb la seva misericòrdia, reflectida en el que compartim amb els més necessitats. Perquè creiem que Ell habita encara entre nosaltres.

ETIQUETES
PARAULA LLUM